

§ 402.

Všude tam, kde v §§ 400 a 401 není jinak nařízeno, platí obdobně ustanovení o vymáhání daní s přírážkami a příslušenstvím, vyjímajíc ustanovení § 344, odst. 2. až 6.

Vymáhání a zajišťování peněžitých (pořádkových) pokut a útrat řízení a výkonu trestu.

§ 403.

Vymáhání a zajišťování peněžitých (pořádkových) pokut a útrat řízení a výkonu trestu (§§ 222 a 338) děje se podle ustanovení o vymáhání a zajišťování daní.

Náklady na upomínku a exekuci.

§ 404.

(1) Náklady na upomínku a exekuci hradí dlužník, leda by upomínka nebo exekuce byla provedena neprávem.

(2) Náhrada nákladů na upomínku a exekuci berní záležitosti jednak v poplatech (odst. 3.), jednak v náhradě hotových výdajů. Náhrada nákladů na exekuci soudní řídí se ustanoveními exekučního řádu, na Slovensku a Podkarpatské Rusi exekučního zákona.

(3) Poplatky vybírají se:

1. za upomínku,
2. za výkon zabavení,
3. za výkon prodeje.

Výše poplatků stanoví se vládním nařízením.

(4) Bylo-li v berním exekučním řízení od exekučního výkonu upuštěno jen proto, že dlužník nebo někdo jiný za něho v době, kdy výkon byl již započat, zaplatil daňový dluh, dlužno přece zaplatiti poplatek za započatý výkon, jakož i náhradu výdajů, které jest stát povinen nésti podle občanského práva.

(5) Výkon pokládá se za započatý, jakmile výkoný orgán oznámil dlužníku nebo jeho zástupci (§ 364, odst. 6.) příčinu svého příchodu.

(6) Náhrada nákladů na upomínku a exekuci berní vymáhá se zároveň s vykonatelnou daňovou pohledávkou.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.

77.

Zákon ze dne 15. června 1927

o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Přírážky k daním přímým.

§ 1.

(1) Přírážky svazků územní samosprávy (zemí, okresů a obcí) mohou býti vybírány k těmto daním přímým:

dani pozemkové bez 1.5% zvláštního příspěvku (§ 105, odst. 2. zákona o přímých daních),

dani domovní,

všeobecné dani výdělkové,

zvláštní dani výdělkové bez přírážky rentabilitní a likvidační,

dani rentové, pokud se vybírá přímo,

dani z vyššího služného,

a to pro léta 1928 a další s výjimkami dále uvedenými do těchto nejvýše přípustných sazeb:

přírážky zemské160%

přírážky okresní110%

přírážky obecní200%.

(2) Přírážky k dani činžovní nesmí přesahovati polovici těchto sazeb, pokud se týče, byly-li v roce předcházejícím účinnosti tohoto zákona vybírány sazbou vyšší, tuto sazbu, pokud nepřevyšuje sazby u ostatních daní nejvýše přípustné (odst. 1.). Obecní přírážky jsou však až do sazby podle odst. 1. přípustny vždy, jestliže se pro dotčený rok nevybírají v obci dávky z používaných místností na podkladě nájemného (nájemní hodnoty) nebo na jiném, nájemné (nájemní hodnotu) nahrazujícím podkladě.

(3) Ustanovení odst. 2. má platnost pro léta 1932 a další. Pro léta 1928 až 1931 mohou přírážky k dani činžovní býti zvýšeny jen do té výše, aby byl vyrovnán úbytek, nastalý snížením přírážkové základny, vyplývající ze snížení sazeb činžovní daně podle § 156 zákona o přímých daních, nejvýše však do sazby, uvedené v odst. 1.

(4) Příspěvky podle §§ 25 a 26 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním, pokud se vybí-

raji ve formě přírážek, nezapočítávají se do výměry podle předchozích odstavců.

(5) Nestačí-li úhrada, rozpočtená z obecních, pokud se týče okresních přírážek podle sazeb, uvedených v odst. 1. a 2., pokud se týče 3., ani k úplné úhradě úroků a splátek ze zá-půjček, platně uzavřených obcí nebo okresem do dne platnosti tohoto zákona, buďtež vybírány přírážky nad sazby, stanovené v odst. 1. v takové výši, aby potřeba tato byla kryta, avšak nejvýše přírážky obecní do sazby 300%, přírážky okresní do sazby 150%. Při tom se nepřihlíží k potřebě na úrok a splátky ze zá-půjček na stavby, podniky a jiná zařízení, jež mají rozpočtovou rovnováhu nebo přebytek; jinak se k potřebě této přihlíží, nejvýše však do částky rozpočtového schodku jednotlivých staveb, podniků a zařízení. Na přírážky k dani činnosti se ustanovení tohoto odstavce o přípustnosti zvýšení přírážkové sazby nevztahují.

(6) Pro města s vlastním statutem (se zřízeným magistrátem) platí součet procent přírážek okresních a obecních podle odst. 1. jako nejvyšší přípustná výměra přírážek obecních. Ustanovení odst. 2. a 3. platí obdobně.

(7) Nehledíc k ustanovení odst. 2., 3. a 4. jest odstupňování přírážek k různým druhům přímých daní přípustno pouze u obcí pro jednotlivé osady, tvořící samostatné katastrální území, jestliže podržely vlastnictví a správu svého majetku. Odstupňování přírážek uvnitř jednoho druhu daně je nepřípustno vůbec.

§ 2.

(1) Z plateb na zemské (župní) přírážky vyhrazuje se ve prospěch státu 30% k částečné úhradě osobních nákladů na školství národní, pokud je opatřuje stát. Jinak zůstávají v platnosti dosavadní předpisy o vydržování národních škol.

(2) Obce jsou povinny přispívat do fondů, zřízených podle § 108 zákona o přímých daních, částkou ve výši 10% pozemkové daně, předepsané v obci z veškeré půdy kromě lesů. Pokud částka ta může býti uhrazena z výnosu obecních přírážek, vybíraných státními úřady, zadrží se jimi a odvede do označeného fondu.

(3) Bližší provedení určí vládní nařízení.

§ 3.

(1) Dosavadní předpisy o schvalování rozpočtů a povolování přírážek zůstávají v platnosti s těmito odchylkami:

Usnesení o vybírání nejvýše 100%ní přírážky obecní, 50%ní přírážky okresní a zemské nepotřebuje vyššího schválení.

Vyšší přírážky až do sazeb, stanovených v § 1, povoluje a rozpočty schvaluje obcím, i když vyšší přírážky byly usneseny jen pro některou část obce, okresní výbor,

okresům a městům s vlastním statutem (se zřízeným magistrátem) zemský výbor, zemím vláda.

O podaném odvolání proti usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu rozhoduje okresní výbor, o odvolání proti usnesení o rozpočtu měst s vlastním statutem (se zřízeným magistrátem) a o rozpočtu okresním výbor zemský. Odvolání proti rozpočtu zemskému je nepřípustno.

(2) Příslušnost k povolování přírážek řídí se při diferencovaných přírážkách (§ 1, odst. 7.) výměrou nejvyšší přírážky.

(3) Právo vlády, pokud se týče úřadů, v odst. 1. uvedených, povolit přírážky ve výměře usnesené zahrnuje v sobě též právo stanovit přírážky výměrou nižší nebo vyšší až do meze podle § 1 přípustné.

(4) Vláda, pokud se týče úřady, povolané rozhodovati o žádostech za povolení přírážek, jsou povinny rozhodnouti nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy žádost náležitě doložená k nim došla. Žádosti obcí a okresů o povolení přírážek buďtež doloženy kromě dokladů o splnění formálních náležitostí též posledním účtem, žádosti obcí mimo to též výkazem o poplatcích, přírážkách ke státním daním spotřebním a samostatných dávkách v obci již zavedených, s uvedením sazeb.

(5) Pro obec hlavního města Prahy je bezprostředním i vyšším úřadem dohlédacím zemský výbor.

(6) Nestačí-li celková úhrada ani s výnosem nejvyšší přírážky podle § 1 dovolené k úplné úhradě rozpočtové potřeby, nařídí úřad přírážku povolující při povolování obecních přírážek obci podle potřeby vybírání vhodných obecních dávek a poplatků, pro něž vydána vládou pravidla, nebo zvýšení sazeb zavedených již takovýchto dávek a poplatků do nejvyšší pro ně přípustné míry. Rovněž může úřad ten, připoje osnovu příslušných pravidel, navrhnouti vládě povolení takových dávek a poplatků, pro něž nejsou vydána vládou pravidla, jež však se zřetelem k pravděpodobnému čistému výtěžku mohou míti pro finanční hospodářství obce značnější význam.

(7) Vláda, pokud se týče úřady, uvedené v odst. 1., jsou při povolování přírážek povinny přihlížeti k tomu, aby rozpočtový schodek byl zpravidla uhrazen v rámci přípustné výše přírážek; musí proto nejen zkoumat, zda rozpočty vyhovují všem ustanovením zákonným, jmenovitě jsou-li v nich zařazena veškerá plnění, obci (okresu, zemi) po zákonu příslušející, nebo platy peněžní, zakládající se na právním titulu, pokud jsou takové závazky úřadu přírážky povolujícímu známy, nýbrž jsou povinny, nestačí-li celková úhrada ani s výnosem nejvyšší přírážky podle § 1 dovolené k úplné úhradě rozpočtové potřeby, zkoumati jednotlivé položky rozpočtů také po stránce účelnosti a prováděti v potřebě a úhradě změny jak co do zařazení, tak co do výše. Rovněž jsou úřady ty povinny dbáti toho, aby u obcí byla zachovávána ustanovení §§ 21 a 22 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n., a naříditi provedení k tomu směřujících opatření. Zamýšlené zavedení nebo zvýšení dávek a poplatků (odst. 6.) a zamýšlené změny v rozpočtech buďtež dotčeným samosprávným svazkům sděleny, aby se o nich do 14 dnů vyjádřily.

(8) Opatření (odst. 6., věta 1. a odst. 7.) vlády, pokud se týče úřadů přírážky povolujících nahrazují usnesení zastupitelských sborů a v příčině dávek a poplatků i povolovací řízení. Svazky územní samosprávy jsou povinny vyhověti nařízením, vydaným na podkladě ustanovení odst. 6. a 7.

§ 4.

(1) Příspěvek obce na úhradu schodku školního rozpočtu budiž vráten do rozpočtu obecního, v jehož mezích se uhradí stejně jako ostatní potřeby obecní. Vybíratí zvláštní obecní přírážky školní se nedovoluje.

(2) Místní školní rady jsou povinny, aby nejdéle do konce září každého roku zaslaly podrobný rozpočet školní obce na příští rok kalendářní s potřebnými výkazy a vysvětlivkami starostovi obce. Jde-li o školní obec, složenou z několika obcí místních nebo jejich částí, připojí se k rozpočtu též rozvrh rozpočtového schodku mezi příškolené obce a rozešle se starostům všech příškolených obcí. Tutéž povinnost mají na Slovensku a v Podkarpatské Rusi obecní školské stolice stran rozpočtu na potřeby veřejných škol národních, vydržovaných zcela nebo z části obcemi.

(3) Starostové obcí jsou povinni školní rozpočet s rozvrhem schodku ihned po dobu 14 dnů veřejně vyložit, a když byl prve s fi-

nanční komisí sdělen, aby se o něm vyjádřila, nejdéle do 30 dnů od dne, kdy jim byl dodán, předložiti obecním zastupitelstvům, aby se usnesla, má-li se proti školnímu rozpočtu nebo rozvrhu jeho schodku podati odvolání. Usnesené odvolání jest podati do 14 dnů ode dne usnesení.

(4) Proti školnímu rozpočtu nebo rozvrhu jeho schodku má kromě obecního zastupitelstva (odst. 3.) právo ve lhůtě vyložení podati odvolání také každý volič nebo poplatník v obci. O odvolání rozhoduje s konečnou platností okresní výbor, pokud se týče, přísluší-li příškolené obce do dvou nebo více okresů nebo jde-li o samostatné školní okresy, zemský výbor. Úřady rozhodující o odvolání jsou povinny slyšeti příslušné, v dotčeném území zřízené okresní (městské) školní výbory.

(5) Ustanovení § 3, odst. 7. vztahuje se i na rozpočet školní.

(6) Ustanovení předchozích odstavců platí též o školních rozpočtech samostatných městských školních okresů. Povinnost uvedená v odst. 2. týče se orgánů, kterým podle platných předpisů přísluší sestavovati rozpočet městského školního okresu.

§ 5.

(1) Výpočet, předpis a vybírání obecních přírážek k dani pozemkové děje se obcemi, kterým se od státní finanční správy dostane potřebných údajů; jiné přírážky ke státním daním (§ 1) se vypočtou, předepíší a vyberou činiteli, kteří jsou pověřeni vybíráním příslušných daní státních.

(2) Podkladem pro výpočet a předpis přírážek je příslušná daň státní; jakákoliv změna platební povinnosti co do daně státní má za následek i příslušnou změnu platební povinnosti co do přírážek, pokud zvláštními zákony není stanoveno jinak.

(3) Přírážky jsou splatny zároveň s příslušnou daní státní; o jich vymáhání a promlčení platí stejné předpisy jako pro státní daň, k níž se přírážka vybírá. O úrocích z prodlení a náhradních platí ustanovení zákona o přímých daních.

(4) Proti výměře přírážek lze se do 30 dnů po příslušném oznámení odvolati u předpisujícího činitele. Odvolání nemá účinku odkládajícího; rozhoduje o něm s konečnou platností, pokud jde o přírážky k dani pozemkové, vybírané obcemi, bezprostřední úřad dohlédací, pokud jde o přírážky k ostatním stát-

ním daním (§ 1), finanční úřad I. stolice, který jest povinen vyžádati si dobré zdání příslušného samosprávného svazku, popírá-li se odvoláním platební povinnost.

(5) Obecní zastupitelstvo může se nejméně dvoutřetinovou většinou všech členů usnésti, aby od počátku správního roku, který následuje po pravoplatnosti usnesení, byly výpočet, předpis a vybírání obecních přírážek k dani pozemkové přeneseny na činitele státní. Pravoplatné usnesení nelze později již měniti novým usnesením obecního zastupitelstva.

§ 6.

(1) Vláda, pokud se týče úřady povolující přírážky jsou povinny sdělovati činitelům, vybírajícím přírážky, sazby povolených přírážek. Svazky územní samosprávy (§ 1, odst. 1.) jsou povinny činitelům, kteří pro ně vybírají přírážky k přímým daním, oznámiti vždy nejdéle do konce března výši rozpočtové úhrady z těchto přírážek. Nebyly-li přírážky na běžný správní rok do té doby ještě povoleny nebo jde-li o přírážky, k jejich vybírání není třeba povolení, dlužno předložiti doklad, že o povolení přírážek a v jaké výši bylo požádáno, pokud se týče oznámiti usnesené sazby přírážek.

(2) Nebude-li ustanovení odst. 1. vyhověno, zastaví jmenování činitelů odvod přírážek za měsíc březen a další až do doby, kdy ustanovení tomuto bude vyhověno. Výjimky může ze závažných důvodů povolit finanční úřad II. stolice.

(3) Pokud nedošlo oznámení úřadu přírážky povolujícího o přírážkách na běžný správní rok povolených nebo oznámení toho kterého svazku o usnesených sazbách přírážek, k jejich vybírání není třeba povolení, dlužno přírážky bez újmy ustanovení odst. 2. odváděti podle sazby předešlého roku, nejvýše však v sazbách podle § 1, odst. 1. až 3. a 6. přípustných. Došlo-li oznámení o sazbách přírážek vyžadujících povolení, avšak usnesených sazbou nižší než v roce předešlém, dlužno přírážky na běžný rok až do rozhodnutí o jejich povolení odváděti touto sazbou nižší.

(4) Ustanovení tohoto paragrafu nevztahují se na obecní přírážky k dani pozemkové, vybírané obcemi.

§ 7.

(1) Činitelé, vybírající přírážky, budou z výtěžku plateb na přírážky obecní pouka-

zovati obcím měsíčně nejvýše jednu dvanáctinu oznámených rozpočtových úhrad z přírážek. Jen výjimečně, prokáže-li obec, že na úhradu rozpočtových vydání nestačí v některém měsíci dvanáctina rozpočtové úhrady z přírážek, může finanční úřad II. stolice nebo úřad jím zmocněný na dotčený měsíc povolit v mezích plateb a nezbytně nutné potřeby poukaz přírážek nad jednu dvanáctinu.

(2) Částky, o které by výtěžek plateb na přírážky v tom kterém roce převyšoval míru, stanovenou v odst. 1., budou obcím po vyrovnání případných přeplatků a nedoplatků z dřívější doby poukázány k výplatě dodatečně s přírážkovým přídělem za měsíc listopad a musí jich býti použito především k zaplacení dluhů, jinak k úhradě řádných rozpočtových schodků a k snížení přírážek roku následujícího, případně i let příštích; v poslednějším případě musí býti v mezidobí uloženy na úrok. O zmíněném dodatečném poukazu budiž zpraven bezprostřední dohlédací úřad.

§ 8.

(1) Starosta obce (úřadující náměstek), který do lhůty stanovené okresním výborem neprovede bez omluvných důvodů příkazů podle § 3, odst. 8., může býti okresním úřadem potrestán pořádkovou pokutou do 5000 Kč. Ustanovení obecních zřízení o sesazení s úřadu zůstávají nedotčena. Na okolnosti tyto musí při stanovení lhůty býti upozorněno.

(2) Pořádkové pokuty, uložené podle předchozího odstavce, připadají pokladně okresního výboru.

Příděly.

§ 9.

(1) Obcím, které v roce předcházejícím rok berní vybíraly více než 150 % obecních přírážek, příkazuje se celá splatná daň domovní v té které obci na berní rok předeepsaná.

(2) Při přírážkách odstupňovaných (§ 1, odst. 7.) rozhoduje výměra přírážky nejnižší. K výši přírážky k dani činžovní se nehledí.

(3) Skládá-li se obec z několika osad anebo byla-li utvořena sloučením několika obcí, a jestliže tyto územní části podržely vlastnictví a správu svého majetku, takže v důsledku toho se v nich vybírá přírážka v různé výši, má nárok na příděly podle odst. 1. jen ta

územní část, ve které se vybírá přírážka ve výši v odstavci tom označené a jen z daně, v územní části té předepsané.

(4) Městům, v nichž je sídlo zemské politické správy, přísluší přiděl podle odst. 1. nehledíc na výši obecních přírážek.

§ 10.

(1) Zemské výbory budou spravovati zvláštní fond, jemuž připadnou:

1. Splatná daň domovní, předepsaná na léta 1928 a další v obvodu té které země v obcích neb osadách, které podle ustanovení § 9 nemají nároku na přiděl z daně té;

2. 1.5% zvláštní příspěvek podle § 105, odst. 2. zákona o přímých daních, předepsaný na léta 1928 a další v obvodu té které země, po srážce částky, přidělené fondu, označenému v § 108 zákona o přímých daních;

3. část obecních přírážek ku všeobecné a zvláštní dani výdělkové (§§ 58, odst. 6. a 85, odst. 6. zákona o přímých daních);

4. tyto roční přiděly z daně z obratu a přepychové:

fondu při zemském výboru

v Čechách	103,374.800 Kč
na Moravě se Slezskem	40,650.500 „
na Slovensku	14,564.000 „
v Podkarpatské Rusi	1,410.700 „

Přiděly fondů sníží se o částky, vypadající na služební, odpočivné a zaopatřovací platy zaměstnanců okresů a jejich pozůstalých, jichž placení při organizaci politické správy převzme stát.

(2) Zemské výbory budou z fondu, označeného v odst. 1., poskytovat příspěvky oněm obcím a okresům svého obvodu, jichž upravená rozpočtová potřeba nemohla býti zcela uhrazena přes to, že výměry přírážek podle § 1 bylo plně využito a v obcích byly též zavedeny vhodné dávky i poplatky. Ustanovení tohoto odstavce nevztahuje se na hlavní město Prahu.

(3) Obce žádající za přiděl z fondu jsou povinny předložiti svoje rozpočty okresnímu úřadu v nepřekročitelné lhůtě do 30. listopadu roku předcházejícího rok rozpočtový. Okresní úřad předloží tyto rozpočty, podle § 3, odst. 6. a 7. upravené, s celkovým přehledem rozpočtů a s případnými vyjádřeními (§ 3, odst. 7.)

zemskému úřadu nejdéle do konce ledna. Do téhož dne předloží své rozpočty okresy. Bez důvodné nedodržení lhůty má za následek ztrátu nároku na přiděl z fondu.

(4) Z příspěvku podle odst. 2. jsou vyloučeny okresy, jejichž výbory jakožto bezprostřední dohlédací úřady nevykonaly řádně povinnosti, uložené jim v § 3, odst. 6. a 7., a obce i okresy, které neprovedly ustanovení § 3 zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 495, a § 19 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., pokud se týče § 212 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n. o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona), jakož i obce a okresy, které bez závažných důvodů nepoužily možnosti, dané jim v § 28 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n. o úsporných opatřeních ve veřejné správě.

(5) Při poskytování příspěvku podle odst. 2. přísluší zemským výborům co do úpravy rozpočtů stejná práva a povinnosti, jako výborům okresním (§ 3, odst. 6., 7. a 8.), jejichž opatření mohou k cíli dalšího snížení rozpočtového schodku měniti. Při rozdělování příspěvku dlužno po zjištění celkového nároku na fond dbáti toho, aby v mezích pohotových prostředků fondu byly především uhrazeny náklady, k nimž jsou obce (okresy) po zákonu povinny anebo jež spočívají na jiném právním titulu; teprve ze zbývajících prostředků lze povolití příspěvky na ostatní náklady se zřetelem na jejich účelnost a se zřetelem na obce a okresy finančně slabé, zejména s nízkou přírážkovou základnou.

(6) O použití a stavu fondu jsou zemské výbory povinny předložiti do konce ledna každého roku ministerstvu financí zprávu, jejíž podrobnosti určí vládní nařízení.

§ 11.

(1) Pokud rozpočtová potřeba země České, Moravsko-slezské, Slovenské a Podkarpatské nemohla býti zcela uhrazena přes to, že výměry přírážek podle § 1 bylo plně využito, může vláda při schvalování zemských rozpočtů na návrh ministerstva vnitra rozdělit mezi jmenované svazky podle potřeby přiděl z daně z obratu a přepychové do nejvyšší roční částky 140,000.000—Kč. Přiděl tento sníží se o částky, vypadající na služební, odpočivné a zaopatřovací platy zemských zaměstnanců, jichž placení při organizaci politické správy převzme stát.

(2) Pokud rozpočtová potřeba hl. města Prahy nemohla býti zcela uhrazena přes to, že výměry přírážek (§ 1) bylo plně využito a že byly též zavedeny vhodné dávky a poplatky, může po úpravě rozpočtu ministr financí povolit jmenovanému městu přiděl z daně z obratu a přepychové až do nejvyšší roční částky 10,000.000— Kč.

§ 12.

(1) Příděly podle §§ 9 až 11 budou finančními úřady poukazovány, pokud se týče k dobru sčítovány v čtvrtletních pozadu splatných lhůtách.

(2) Konečné sčítování podle čl. I., § 6, odst. 2. zákona ze dne 12. srpna 1921. č. 334 Sb. z. a n., kterým se přikazuje samosprávným svazkům výnos některých státních daní a mění se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku sazba domovní daně třídní, budiž provedeno co do plateb konaných na předpisy příslušných daní na léta 1921 až 1927 včetně.

§ 13.

Podíl na celkové roční částce 7,000.000 Kč podle ustanovení čl. I., § 2, zákona č. 334/1921 Sb. z. a n. bude v dosavadní výměře přikazován zemským fondům českému a moravsko-slezskému, nemocničnímu fondu pražskému a brněnskému.

§ 14.

Zvláštní přírážku k dani z lihu, zavedenou ve prospěch zemí, pokud se týče žup, článkem III. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 687 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu, rozdělí mezi dotčené samosprávné svazky počínajíc rokem 1928 ministr financí, a to z polovice v poměru běžné rozpočtové potřeby z roku 1926, z polovice v poměru výtěžku daně z lihu vždy za předešlý rok v tom kterém území.

Ustanovení závěrečná.

§ 15.

§ 25 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. se doplňuje takto:

Vyjádří-li se o zamýšleném opatření záporně zájemníci, kteří by dohromady platili více než polovinu potřebného nákladu, jest provedení opatření vázáno schválením okresního

výboru, a jde-li o města s vlastním statutem (se zřízeným magistrátem) zemského výboru.

§ 16.

§ 26, odst. 3. zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. bude zníti:

(3) Výše, rozvrh a způsob placení bud'těž sjednány dohodou se zájemníky. Za dohodu se pokládá souhlas zájemníků, na něž by připadly alespoň dvě třetiny těchto příspěvků. Nedojde-li k dohodě, jest k stanovení výše, rozvrhu a způsobu placení třeba schválení zemského výboru.

§ 17.

§ 27 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. pozbývá platnosti na léta 1928 a další.

§ 18.

Pokud se týče drah, o nichž jednají zákony ze dne 31. října 1906, č. 212 ř. z., ze dne 2. srpna 1908, č. 169 ř. z. a ze dne 27. března 1909, č. 46 ř. z. o nabytí některých drah státem, jest státní železniční správa povinna, počínajíc rokem 1927, platiti po 10 let na základě předpisu výdělkové daně na rok 1907 obecní přírážky oněm obcím, jež na tomto předpisu byly zúčastněny. Tato přírážková základna snižuje se počínajíc rokem 1928 každoročně o $\frac{1}{10}$ předpisu na r. 1907.

§ 19.

O všech příjmech a vydáních každého samosprávného svazku jest sestaviti každoročně jednotný rozpočet.

§ 20.

Obce a okresy, jichž roční potřeba na úrok a splátky ze zápůjček vyžaduje kromě výtěžků kmenového jmění k tomuto účelu použitých více než 50% přírážkové základny v průměru tří let, jež předcházejí rok, v němž se dotyčný svazek o zápůjčce usnáší, smí nové zápůjčky uzavírat jen tehdy, jde-li o opatření úhrady na nutná vydání, způsobená vyšší mocí, nebo nařízením nadřízených úřadů, podle zákona, nebo o vydání na zařízení, o němž bude náležitě prokázáno, že jeho výnosem bude úrokování a splácení zápůjčky zaručeno. K potřebě na úrok a splátky ze zápůjček obecních a okresních staveb, podniků a jiných zařízení, jež mají rozpočtovou rovnováhu nebo přebytek,

se při stanovení meze 50% nehledí. Jinak se k potřebě této přihlíží, nejvýše však do částky rozpočtového schodku jednotlivých staveb, podniků a jiných zařízení.

§ 21.

Na ošetrovací útraty ve veřejných nemocnicích, porodnicích a ústavech pro choromyslné, pokud jich nelze vymoci na ošetřovaném anebo na jiných fyzických nebo právnických osobách (korporacích, spolcích, nemocenských pojišťovnách a pod.), jež jsou podle zákona nebo z jiného právního titulu povinny je nésti, jsou obce povinny přispívat dvacetí procenty ošetrovacích útrat, vzešlých za jejich příslušníky pro rok 1928 a další. Tento příspěvek nepovažuje se za chudinské opatření osoby ošetřované. Tato povinnost obcí odpadá, jde-li o ošetrovací útraty za léčení chorob nakažlivých ve veřejných nemocnicích.

§ 22.

(1) Veškeré náklady stálého ubytování četnictva v celém území republiky hradí pro rok 1928 a další stát, na nějž přechází vlastnictví veškerého movitého zařízení, sloužícího ubytování četnictva.

(2) Podrobnější předpisy určí se vládním nařízením.

(3) Všechna práva v příčině nájmu místností četnictva, jež přísluší zemím z dosavadních nájemních smluv, pokud se týče z dosavadního nájemního poměru, přecházejí dnem 1. ledna 1928 na stát.

(4) O částku vypadající ročně na zemské fondy pro stálé ubytování četnictva sníží se přiděly státní zemím (§ 11, odst. 1.).

§ 23.

Ministr financí se zmocňuje, aby stanovil, zda, do jaké míry a za jakých podmínek lze po dobu tří let od účinnosti tohoto zákona zákonné přírážky k daním výnosovým, které platí poplatníci na Slovensku a v Podkarpatské Rusi na náklady církevních škol, započítati do výměry přírážek, rozhodných pro přispůstnost příspěvku z fondu podle § 10.

§ 24.

(1) Při každém obecním zastupitelstvu v obcích majících podle posledního úředního sčítání lidu nejméně 10.000 obyvatel, budiž ustanoven úředník pro obor služby konceptní;

v obcích menších přísluší obecnímu zastupitelstvu usnášeti se podle ustanovení § 212 platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n. o tom, mají-li býti zřízena místa úřednická vůbec a jaká, vydati bližší pravidla o ustanovení úředníků a o jejich služebních požitcích a právních nárocích.

(2) Úředníkem pro obor služby konceptní může býti ustanoven pouze ten, kdo prokáže se kvalifikací získanou na některé československé fakultě věd právních a státních a před 28. říjnem 1918 i na některé fakultě věd právních a státních v bývalém mocnářství rakousko-uherském nabytím hodnosti doktorské nebo úspěšným složením teoretických státních zkoušek požadovaných pro způsobilost k veřejné službě.

(3) Práva nabytá úředníků již ustanovených, odpovídající předpisům dosud platným, nejsou tím dotčena.

§ 25.

Svazky územní samosprávy jsou povinny předkládati ministerstvu financí výkazy o výši a druhu svých příjmů a vydání a o stavu jmění a dluhů. Podrobnosti určí vládní nařízení.

§ 26.

Pokud okresní, pokud se týče zemské výbory nebudou v některém území ještě ustanoveny a zvláštním zákonem nebude jinak stanoveno, vykonávají působnost, která podle tohoto zákona přísluší okresním výborům — bezprostřední, působnost, která přísluší zemským výborům — vyšší úřady dohlédací (§§ 48 a 58 zákona č. 329/1921 Sb. z. a n.). Až do účinnosti zákona o organizaci politické správy vztahují se ustanovení zákona o přírážkách zemských obdobně na přírážky župní a ustanovení o přírážkách okresních na okresní přírážky silniční.

§ 27.

Pokud nenabude účinnosti zákon o organizaci politické správy, pokud se týče nedojde k sloučení Moravy se Slezskem, dostane se fondům, jež se zřídí při vyšších dohlédacích úřadech, z přidělu, označených v § 10, odst. 1., č. 1. až 3., částek připadajících na jejich obvod, a z přidělu, uvedeného v § 10, odst. 1., č. 4., pro Moravu, částka 6,266.700 — Kč zemi Slezské, z přidělu pak, uvedeného pro Slovensko, částka

3,354.700 Kč pro župu XV.

3,735.700 „ „ „ XVI.

1,564.800 „ „ „ XVII.

1,744.800 „ „ „ XVIII.

1,655.400 „ „ „ XIX. a

2,508.600 „ „ „ XX.

§ 28.

Ustanovení §§ 3, 4, 8, 17, 19 a 20 mají na území Podkarpatské Rusi platnost, dokud zákon jejího sněmu v mezích jeho působnosti jinak neustanoví.

§ 29.

(1) Ustanovení tohoto zákona nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1928 s tou úchylnou, že opatření, jež zákon ku včasnému provedení předpokládá již v roce předchozím, budou již ode dne vyhlášení učiněna podle předpisu zákona tohoto.

(2) S výhradou použití na dřívější případy pozbývají zároveň platnosti všechna ustanovení zákonů a nařízení, jež se týkají předmětů, upravených tímto zákonem, zejména:

a) ze zákona č. 329/1921 Sb. z. a n.:

§ 27,

§ 30, odst. 2. a 3.,

§ 31,

§ 42, pokud se týká přírážek k daním přímým,

§ 49,

§ 57, odst. 3.;

b) ze zákona č. 334/1921 Sb. z. a n.:

čl. I. §§ 1 a 3 až 6;

c) § 16 zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., o organizaci a působnosti ústředního zastupitelstva hlavního města Prahy a místních výborů;

d) § 30 zákona ze dne 13. července 1922, č. 243 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě zřízení obcí na Slovensku a § 1, č. 5. zákona ze dne 31. března 1925, č. 62 Sb. z. a n., jímž se s prozatímní platností upravují některá ustanovení obecního zřízení v Podkarpatské Rusi;

mění, pokud se týče doplňují se zejména:

a) ze zákona č. 329/1921 Sb. z. a n.:

§ 7, odst. 2., 3. a 6.,

§ 23, odst. 1., č. 2. a 4. a odst. 2.,

§ 25,

§ 26, odst. 3.;

b) § 39 zákona ze dne 29. února 1920, č. 126 Sb. z. a n., o zřízení župních a okresních úřadů v republice Československé, pak §§ 40 a 80 téhož zákona, pokud jednají o odvolání proti přírážkám;

c) § 40 obecního zřízení českého ze dne 16. dubna 1864, č. 7. čes. z. z., § 38 obecního zřízení moravského ze dne 15. března 1864, č. 4. mor. z. z., § 38 obecního zřízení slezského ze dne 15. listopadu 1863, č. 17. slezs. z. z.,

§ 12 zákona ze dne 7. února 1919, č. 76 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení dosavadních obecních zřízení a městských statutů v Československé republice, a těmto odpovídající ustanovení obecních řádů měst s vlastním statutem (se zřízeným magistrátem), pokud jde o odvolání proti výměře obecních přírážek,

§ 10, odst. 2. a 3. zákona ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., kterým se sousední obce slučují s Prahou;

d) §§ 77 zákona ze dne 25. července 1864, č. 27 čes. z. z. o zastupitelstvu okresním, čl. XXIV. zákona ze dne 5. března 1862, č. 18 ř. z., jímž se vyměřují základní pravidla, dle nichž se mají uspořádati záležitosti obecní (pokud jde o odvolání proti usnesení okresního zastupitelstva ve věci obecních přírážek);

e) §§ 12 až 14 zákona ze dne 24. února 1873, č. 16 čes. z. z., kterým se upravuje zřizování, vydržování a navštěvování veřejných škol obecních a § 11 téhož zákona ve znění zákona ze dne 11. září 1880, č. 85 čes. z. z.;

f) § 42 zákona ze dne 24. ledna 1870, č. 17 mor. z. z., kterým se pořádá zakládání, vydržování a návštěva veřejných škol obecních, ve znění zákona ze dne 27. listopadu 1905, č. 4 mor. z. z. z r. 1906;

g) §§ 37 a 38 zákona ze dne 6. listopadu 1901, č. 41 slezs. z. z. o zřizování, navštěvování a vydržování veřejných škol obecních;

h) zák. čl. XXXVIII/1868 o vyučování v národních školách;

i) čl. I, odst. 2., věta 2. zákona ze dne 26. června 1926, č. 99 Sb. z. a n. o zvýšení daně z lihu;

k) zák. čl. XV/1883, XXI/1886 o komitátech a I/1890 o veřejných silnicích a mýtech, ve znění zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 302 Sb. z. a n.;

l) § 5 zákona ze dne 5. března 1888, č. 19 čes. z. z., kterým se upravují veřejně-právní poměry všeobecných veřejných nemocnic v Čechách, zákon ze dne 20. května 1914, č. 19 mor. z. z. o příspěvku domovských obcí k nákladům ošetrovacím a zák. čl. XXI/1898;

m) §§ 3, 6 a 42 zákona ze dne 23. července 1919, č. 443 Sb. z. a n., jímž se upravují služební poměry úředníků při obcích v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

(3) Zákon ze dne 26. března 1919, č. 170 Sb. z. a n., pozbývá co do ustanovení § 1, odst. 4., věta 2. platnosti od 1. ledna 1932.

§ 30.

Provedením tohoto zákona pověřují se ministři vnitra a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

78.

Zákon ze dne 15. června 1927 o stabilizačních bilancích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Kdo vede řádné obchodní knihy (čl. 28 a násl. obchodního zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 1 ř. z. z r. 1863, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi §§ 25 a násl. zák. čl. XXXVII/1875) nebo řádné, čistý výnos a soupis jmění (aktiva a pasiva) číselně vykazující knihy zemědělské, může za účasti na výhodách tohoto zákona, počínajíc obchodním obdobím 1927 (1926/1927), nejdéle však po-

čínajíc obchodním obdobím 1931 (1930/1931), nově oceniti předměty trvale v podniku užívané (pozemky, budovy, důlní podstatu, stroje, zařízení a pod.) a sestaviti podle zásad níže uvedených východiskovou bilanci jako podklad bilance stabilizační.

§ 2.

(1) Ve východiskové bilanci oceniti jest stroje a zařízení nejvýše pořizovací hodnotou, kterou měly ku dni, k němuž byla východisková bilance sestavena, při čemž jest přihlížeti ke skutečnému opotřebení na předmětech těch zatím již nastalému; ostatní předměty uvedené v předchozím paragrafu oceniti jest nejvýše obecnou hodnotou, kterou měly v době, ke které byla východisková bilance sestavena. Oceňovací předpisy § 23, č. 3 zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. o společnostech s omezeným ručením nemají zde platnosti.

(2) Za obecnou hodnotu pokládati jest onu prodejní cenu, které, přihlíží-li se k podniku jako k hospodářskému celku, lze za předpokladu jeho dalšího provozování ve volném obchodu dosíci. Poměry mimořádné nebo čistě osobní zůstanou při ocenění nepovšimnuty.

(3) Ostatní součástky jmění, jakož i závazky a dluhy vykážati jest ve východiskové bilanci nezměněnou hodnotou, kterou byly uvedeny v bilanci za obchodní období předcházející bezprostředně východiskovou bilanci.

(4) Zvláštní předpisy, které platí pro soukromé pojišťovny o oceňování předmětů uvedených v § 1, zůstávají nedotčeny.

§ 3.

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí ustanovení stanov, příslušných zákonů a nařízení o schvalování a uveřejňování bilancí obchodních, jakož i o usnášení se o případné změně společenské smlouvy také pro východiskovou bilanci. Východisková bilance musí býti schválena a uveřejněna nejpozději se schválením a uveřejněním první obchodní bilance na jejím podkladě sestavené.

II. Ustanovení zvláštní.

a) Společnosti akciové, komanditní na akcie a společnosti s omezeným ručením.

§ 4.

(1) Je-li hodnota nově oceněných předmětů vyšší, než jaká byla vykázána v bilanci za ob-